

บทที่ 3 การดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยเชิงกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Research) ดำเนินการวิจัยแบบสองกลุ่มวัดสองครั้ง ก่อนและหลังการทดลอง (The pretest –posttest control group design) (Polit & Beck, 2004) โดยพัฒนารูปแบบการบำบัดที่เน้นแบบบูรณาการการบำบัดทางจิตสังคมในผู้ที่มีอาการซึมเศร้าทุกระดับอย่างต่อเนื่อง เปรียบเทียบภาวะซึมเศร้าและความคิดฆ่าตัวตายก่อนและหลังการทดลองและเปรียบเทียบผลการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มที่ได้รับการดูแลตามปกติ

ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการบำบัดทางจิตสังคมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ตัวแปรตาม คือ ภาวะซึมเศร้า และความคิดฆ่าตัวตาย

รูปแบบการทดลองดังนี้

กลุ่มทดลอง	MR	O ₁	X	O ₃
กลุ่มที่ได้รับการดูแลตามปกติ	MR	O ₂	-	O ₄

O₁ หมายถึง การประเมินภาวะซึมเศร้า และ ความคิดฆ่าตัวตาย ของผู้ที่มีภาวะซึมเศร้ากลุ่มทดลองก่อนได้รับรูปแบบการบำบัดทางจิตสังคม

O₂ หมายถึง การประเมินภาวะซึมเศร้า และความคิดฆ่าตัวตาย ของผู้ที่มีภาวะซึมเศร้ากลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ ก่อนการทดลอง

O₃ หมายถึง การประเมินภาวะซึมเศร้า และความคิดฆ่าตัวตาย ของผู้ที่มีภาวะซึมเศร้ากลุ่มทดลองภายหลังได้รับ โปรแกรมการบำบัดทางจิตสังคม

O₄ หมายถึง การประเมินภาวะซึมเศร้า และความคิดฆ่าตัวตาย ของผู้ที่มีภาวะซึมเศร้ากลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ ภายหลังการทดลอง

X หมายถึง รูปแบบการบำบัดทางจิตสังคม

M R หมายถึง การสุ่มกลุ่มตัวอย่างเข้าสู่กลุ่มทดลองและกลุ่มที่ได้รับการดูแลตามปกติ (Matched Random Assignment) ด้วยการจับคู่ด้วยลักษณะของกลุ่มตัวอย่างตาม เพศ อายุ รายได้ และระดับภาวะซึมเศร้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้ที่มีภาวะซึมเศร้า อาจมีความคิดฆ่าตัวตายร่วมด้วย ที่มารับบริการ ณ แผนกผู้ป่วยนอก หน่วยจิตเวชศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ที่มีภาวะซึมเศร้าตั้งแต่ระดับน้อยถึงระดับรุนแรง และอาจมีความคิดฆ่าตัวตายร่วมด้วย ตามการประเมินจากแบบวัดภาวะซึมเศร้าและความคิดฆ่าตัวตายของBeck (Beck Depression Inventory & Beck Scale for Suicidal Ideation)

เกณฑ์การคัดเข้า คุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง

1. เป็นผู้ที่มิภาวะซึมเศร้า มารับบริการ ณ หน่วยจิตเวชศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ด้วยอาการซึมเศร้าหรืออาจมีความคิดฆ่าตัวตายร่วมด้วย ซึ่งประเมินจากแบบวัดภาวะซึมเศร้าและความคิดฆ่าตัวตาย โดยมีคะแนนภาวะซึมเศร้าตั้งแต่ระดับน้อยขึ้นไป

2. อายุระหว่าง 18 – 65 ปี

3. เป็นผู้ที่มีการได้ยินเป็นปกติ สามารถสื่อสารได้ อ่านและเขียนภาษาไทยได้ และสามารถเข้ากิจกรรมบำบัดแบบกลุ่มได้

เกณฑ์การคัดออก

1. มีอาการทางจิตรุนแรงจนไม่สามารถเข้ากลุ่มได้

2. ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมบำบัดได้เกิน 2 ครั้ง

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยใน ดำเนินการดังนี้ ผู้ป่วยที่มารับบริการ ณ แผนกผู้ป่วยนอกจำนวน 40 คน จับเป็นคู่ 20 คู่ ด้วยลักษณะที่ใกล้เคียงกัน ตาม เพศ อายุ รายได้ และระดับภาวะซึมเศร้า จากนั้นใช้วิธี Matched Random Assignment เข้าสู่กลุ่มทดลอง 20 ราย และกลุ่มที่ได้รับการดูแลตามปกติจำนวน 20 ราย จำนวนเท่าๆกัน

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ป่วยใน เนื่องจากมีจำนวนผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลน้อยมาก จึงได้ศึกษาเป็นรายกรณี จำนวน 7 ราย

สถานที่ทำการวิจัย

ใช้ห้องทำจิตบำบัดกลุ่ม แผนกผู้ป่วยนอก และผู้ป่วยใน หน่วยจิตเวชศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ชนิด คือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง ได้แก่ โปรแกรมจิตบำบัดทางสังคมโดยพยาบาลจิตเวช ซึ่งพัฒนาโดยผู้วิจัย ดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการบำบัดทางจิตสังคมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนรูปแบบการบำบัด และผลการบำบัดที่มีการศึกษาวิจัยแล้ว นำมาปรับแก้เพื่อความเหมาะสมในการนำไปใช้ โดยเน้นสถานการณ์จริงที่พยาบาลจิตเวชสามารถดำเนินการได้ ลักษณะของแผนการดำเนินการ ประกอบด้วย 6 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างสัมพันธภาพเพื่อการบำบัด (Therapeutic Relationship)

ขั้นที่ 2 การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม (Group Counseling)

ขั้นที่ 3 การฝึกทักษะการผ่อนคลายด้วยตนเอง (Relaxation Training)

ขั้นที่ 4 การให้ความรู้แบบระดับประคอง ด้านสุขภาพจิต (Supportive Psycho-education)

ขั้นที่ 5 การปรับเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรม (Cognitive Behavioral Restructuring)

ขั้นที่ 6 การปรับเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรม ทบทวน สรุป และประเมินผล

1.2 ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการทดลอง โดยขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นพยาบาลจิตเวช และอาจารย์พยาบาลทางจิตเวชที่มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 ท่าน พิจารณาความตรงตามเนื้อหาของแผนการทดลอง จากนั้นนำข้อเสนอมาปรับแก้โดยยึดข้อคิดเห็นที่ตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิตั้งแต่ ร้อยละ 80 ขึ้นไป ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นชอบ ร้อยละ 90 มีข้อเสนอแนะให้เพิ่มเวลามากขึ้นในขั้นตอนการปรับความคิดและพฤติกรรม

1.3 นำแผนการทดลองมาทดลองใช้ ทดลองใช้กับผู้ป่วยจริง จำนวน 5 ราย และนำมาปรับแก้เพื่อความเหมาะสมในการนำไปใช้จริง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบวัดภาวะซึมเศร้า และแบบวัดความคิดฆ่าตัวตาย ดำเนินการดังนี้

2.1 ทบทวนเครื่องมือประเมิน ทบทวนเครื่องมือประเมินที่ใช้ประเมินภาวะซึมเศร้า Beck Depression Inventory (Beck, 1967) และแบบประเมินความคิดฆ่าตัวตาย Beck Scale for Suicidal Ideation (Beck and Steer, 1988) จากเครื่องมือซึ่งได้มีการใช้กันแพร่หลายแล้ว นำมาหาค่าความเที่ยงของแบบประเมิน

ลักษณะของเครื่องมือประเมินภาวะซึมเศร้า เป็นแบบประเมินภาวะซึมเศร้าของ Beck (1967) ซึ่งแปลและเรียบเรียงโดยมุกดา ศรีรงค์ (2522) นำมาปรับภาษาให้เหมาะสม แบบประเมินประกอบด้วย ข้อคำถาม 21 ข้อในแต่ละข้อคำถามมีคำตอบให้เลือกตอบโดยมีคะแนนตั้งแต่ 0 – 3 ซึ่ง 15 ข้อเป็นคำถามเกี่ยวกับอาการทางจิตใจและอีก 6 ข้อเป็นคำถามเกี่ยวกับอาการทางร่างกาย การคิดคะแนนจะคิดรวมคะแนนทั้ง 21 ข้อ คะแนนเต็ม 63 คะแนน แบ่งระดับภาวะซึมเศร้าเป็น 5 ระดับดังนี้

- คะแนน ตั้งแต่ 0 – 9 หมายถึง ภาวะซึมเศร้าในช่วงปกติ (Normal range)
- คะแนน ตั้งแต่ 10 – 15 หมายถึง ภาวะซึมเศร้าระดับเล็กน้อย (Mild depression)
- คะแนน ตั้งแต่ 16 – 19 หมายถึง ภาวะซึมเศร้าระดับปานกลาง (Moderate depression)
- คะแนน ตั้งแต่ 20 – 29 หมายถึง ภาวะซึมเศร้าระดับมาก (Moderate-severe depression)
- คะแนน ตั้งแต่ 30 – 63 หมายถึง ภาวะซึมเศร้าระดับรุนแรง (Severe depression)

สำหรับแบบประเมินความคิดฆ่าตัวตายใช้แบบประเมินของ Beck and Steer (1991) ซึ่งเป็นแบบประเมินที่ได้รับการปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว มีข้อคำถาม 19 ข้อ ถามเกี่ยวกับความต้องการทำร้ายตนเองในสถานการณ์ต่างๆ โดยให้เลือกคำตอบ 3 ระดับ หากผู้ตอบได้คะแนนมากกว่า 2 คะแนนถือว่ามีความคิดฆ่าตัวตาย ต้องได้รับการดูแลเฝ้าระวัง

ผู้วิจัยนำเครื่องมือทั้ง 2 ชุด มาหาค่าความเที่ยง โดยทดลองใช้กับผู้ที่มีภาวะซึมเศร้าที่มารับบริการคัดกรองโรคของโรงพยาบาลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการทดลองครั้งนี้จำนวน 20 ราย และหาค่าความเที่ยงของแบบประเมินโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) พบว่ามีค่าความเที่ยงเท่ากับ .88 และ .81 ตามลำดับ

การดำเนินการ

1. การเตรียมการ ดำเนินการ 2 ขั้นตอน คือ

1.1 ด้านจริยธรรม ดำเนินการขออนุญาตจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน จากฝ่ายวิจัย คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อได้รับอนุมัติแล้วจึงดำเนินการวิจัย

1.2 เตรียมผู้ช่วยวิจัย โดยอบรมผู้ช่วยวิจัย ที่เป็นพยาบาลจิตเวช เพื่อทำความเข้าใจ ลักษณะของรูปแบบการบำบัดทางจิตสังคม เพื่อความพร้อมในการทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยผู้นำกลุ่ม จัดเตรียมสถานที่เก็บรวบรวมข้อมูล ติดต่อประสานงาน และนัดหมายผู้ป่วย

1.3 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนด

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยพบผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ชี้แจง ข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัย ทุกขั้นตอน รวมถึงสิทธิของผู้ป่วยในการเข้าร่วมกระบวนการวิจัย และพร้อมที่จะขอลถอนตัวจากกระบวนการวิจัยได้ทุกขั้นตอน หากไม่พร้อมในการเข้าร่วมการวิจัย หรือในขณะที่เข้าร่วมวิจัยหากเกิดอาการทางจิตที่ต้องได้รับการรักษา ผู้วิจัยต้องรีบนำส่งจิตแพทย์เพื่อรักษาต่อไป จากนั้นขออนุญาตผู้เข้าร่วมการวิจัยลงนามเป็นลายลักษณ์อักษร และให้ทำแบบประเมินภาวะซึมเศร้าและความคิดฆ่าตัวตาย

กลุ่มที่ได้รับการดูแลตามปกติ ผู้วิจัยนัดหมายวันประเมินหลังสิ้นสุดการดำเนินการอีกครั้ง กลุ่มทดลอง ผู้วิจัยขอพบผู้ป่วยรายบุคคลเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง นัดหมายเรื่องวัน เวลาที่เข้าร่วมในการทดลองตามโปรแกรม

2. การดำเนินการทดลอง ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นผู้ป่วยนอกที่มารับบริการ ณ หน่วยจิตเวชศาสตร์ ตามคุณสมบัติที่กำหนด เมื่อได้กลุ่มทดลองจำนวน 8 – 10 คน ผู้วิจัยนัดหมาย และเริ่มดำเนินการทันที ลักษณะการดำเนินการกลุ่มเป็นกลุ่มปิด จำนวนผู้เข้ากลุ่มที่นัดหมายแต่ละกลุ่มประมาณ 8 – 10 คน (Marram, 1998) เมื่อผู้ป่วยขาดก็จะไม่เพิ่มสมาชิกใหม่ และหากผู้ป่วยไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้เกิน 2 ครั้ง จะไม่นับเป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง ในการดำเนินการบำบัดแบบกลุ่มสามารถดำเนินการได้กลุ่มละ 7-8 คน เมื่อดำเนินการไปบางครั้งมีผู้ป่วยที่เข้ากลุ่มได้อย่างครบตามขั้นตอนเพียงกลุ่มละประมาณ 7 คน เพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการทดลองครบ 20 ราย ตามที่กำหนด จึงต้องดำเนินการถึง 3 ครั้ง

การดำเนินการเป็นกลุ่มๆละ 7-8 คน ดำเนินการ 6 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สร้างสัมพันธภาพเพื่อการบำบัด (Therapeutic Relationship)

พบผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยกลุ่มทดลอง แนะนำตัว และให้ผู้รับบริการแนะนำตัว พูดคุย สร้างสัมพันธภาพและความไว้วางใจ พูดคุยเกี่ยวกับปัญหา สาเหตุที่ทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยมีภาวะซึมเศร้า หรือความคิดฆ่าตัวตายให้โอกาสผู้เข้าร่วมการวิจัยระบายความทุกข์ หรือปัญหา ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสื่อสารและสร้างสัมพันธภาพ

ใช้สัมพันธภาพเพื่อการบำบัด อภิปรายเกี่ยวกับปัญหา การจัดการกับปัญหาของผู้เข้าร่วมวิจัย โดยตรง เช่น การบอก การสอน การตอบประเด็นปัญหาที่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยต้องการ โดยเฉพาะ ปัญหาที่ทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยเกิดภาวะซึมเศร้าและความคิดฆ่าตัวตาย ดำเนินการในสัปดาห์ที่ 1 โดยใช้เวลา ประมาณ 1 – 1 ½ ชั่วโมง

ขั้นที่ 2 ให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม (Group Counseling)

ผู้บำบัดใช้เทคนิคการให้คำปรึกษา ตามขั้นตอนของการให้คำปรึกษา ในการจัดการกับปัญหาที่พบ ค้นหาสาเหตุของปัญหาทางจิตเชิงลึก วิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาร่วมกับผู้เข้าร่วมโครงการ พัฒนาศักยภาพของผู้เข้าร่วมโครงการในการปรับตัวต่อปัญหา เตรียมความพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ ดำเนินการ ในสัปดาห์ที่ 2 ใช้เวลา ประมาณ 1 – 1 ½ ชั่วโมง

ขั้นที่ 3 ฝึกทักษะการผ่อนคลายด้วยตนเอง (Relaxation Training)

สอนและฝึกทักษะการผ่อนคลาย เพื่อคลายเครียดด้วยตนเองตามคู่มือการคลายเครียดด้วยตนเองและแจกเอกสารคู่มือการคลายเครียดพร้อมเทปการคลายเครียดด้วยตนเองให้ผู้เข้ารับการบำบัดไปฝึกต่อที่บ้าน ดำเนินการในสัปดาห์ที่ 3 โดยใช้เวลา ประมาณ 1 – 1 ½ ชั่วโมง

ขั้นที่ 4 ให้ความรู้แบบประทับประคอง ด้านสุขภาพจิต (Supportive Psycho-education)

สอนผู้เข้ารับการบำบัด เรื่อง ปัญหาภาวะซึมเศร้าและความคิดฆ่าตัวตาย สาเหตุ อาการ การดูแลรักษา การจัดการกับตนเอง รวมถึงการดูแลตนเองให้ปลอดภัยและมีความสุข ดำเนินการในสัปดาห์ที่ 4 ใช้เวลา ประมาณ 1 – 1 ½ ชั่วโมง

ขั้นที่ 5 การปรับเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรม (Cognitive Behavioral Restructuring)

พยาบาลพบผู้รับการบำบัดเป็นกลุ่มดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1) ทบทวนความรู้เรื่องภาวะซึมเศร้าและความคิดฆ่าตัวตาย และสาเหตุเฉพาะของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย จนผู้เข้าร่วมโครงการรู้และเข้าใจตนเอง เข้าใจปัญหาของตนเอง ยอมรับและพร้อมที่จะร่วมมือในการจัดการปรับเปลี่ยนความคิดที่ทางลบของตนเอง

2) อธิบายเทคนิคการปรับเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรม ให้ผู้เข้าร่วมโครงการเข้าใจ

3) ให้ผู้เข้าร่วมโครงการฝึกการวิเคราะห์ความคิดและพฤติกรรมของตนเอง

4) ให้การบ้านผู้เข้าร่วมโครงการไปฝึกวิเคราะห์ตนเองเป็นการบ้านและเขียนรายงานมาส่งเพื่ออภิปรายในกลุ่ม จากนั้นฝึกการปรับเปลี่ยนความคิดของตนเอง

ดำเนินการในสัปดาห์ที่ 5 ใช้เวลาประมาณ 1 – 1 ½ ชั่วโมง

ขั้นที่ 6 ฝึกการปรับเปลี่ยนความคิดของตนเองและทบทวนผลที่เกิดขึ้น สรุป และดำเนินการในสัปดาห์ที่ 6 ใช้เวลาประมาณ 1 – 1 ½ ชั่วโมง

3. **ขั้นประเมินผล** ประเมินภาวะซึมเศร้าและความคิดฆ่าตัวตายตามแบบประเมิน และให้กลุ่มทดลองเขียนสิ่งที่ได้จากการดำเนินการ และความคิดเห็นต่อ โครงการทดลอง หลังเสร็จสิ้นโครงการในสัปดาห์ที่ 6

ข้อมูลลักษณะของกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

ตารางที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ป่วยนอก

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง (20)	กลุ่มที่ได้รับการดูแลตามปกติ (20)
เพศ		
ชาย	10	10
หญิง	10	10
อายุ		
18-25	4	5
26-35	1	1
36-45	8	6
46-55	3	5
56-65	4	3
อาชีพ		
นักศึกษา	3	4
แม่บ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ	4	5
รับจ้าง	12	11
รับราชการ	1	-
รายได้		
- ไม่มีรายได้	8	9
1,000 – 5,000	1	1
5,001 – 10,000	7	7
10,001- 20,000	4	3
ระดับภาวะซึมเศร้า		
ระดับน้อย	12	12
ระดับปานกลาง	3	3
ระดับมาก	4	4
ระดับรุนแรง	1	1

จากตารางที่ 1 ลักษณะข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยนอก เป็นเพศชายและเพศหญิงเท่าๆกัน อายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 36 – 45 ปี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ระดับภาวะซึมเศร้าส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 2 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ป่วยใน

กลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยใน	จำนวน (N = 7)
เพศ	
ชาย	2
หญิง	5
อายุ	
18-25 ปี	3
26-35 ปี	2
36-45 ปี	1
46-55 ปี	-
56-65 ปี	1
อาชีพ	
นักศึกษา	2
แม่บ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ	1
รับจ้าง	3
รับราชการ	1
รายได้	
ไม่มีรายได้	3
1,000-5,000 บาท	1
5,001-10,000 บาท	2
10,000-20,000 บาท	1
ระดับภาวะซึมเศร้า	
ระดับน้อย	-
ระดับปานกลาง	-
ระดับสูง	2
ระดับรุนแรง	5

จากตารางที่ 2 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยใน เป็นเพศหญิงเป็นส่วนใหญ่ อายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 18 – 35 ปี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ระดับภาวะซึมเศร้าส่วนใหญ่อยู่ในระดับรุนแรงและระดับสูง

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบคะแนนภาวะซึมเศร้าและความคิดฆ่าตัวตายของกลุ่มทดลองระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลอง และเปรียบเทียบคะแนนภาวะซึมเศร้าและความคิดฆ่าตัวตายระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มที่ได้รับการดูแลตามปกติ ด้วยสถิติทดสอบค่าที (dependent t-test และ independent t-test)

สำหรับผู้ป่วยใน มีข้อมูลเพียง 7 ราย ได้เปรียบเทียบภาวะซึมเศร้าและความคิดฆ่าตัวตายก่อนและหลังการทดลองด้วยสถิติทดสอบแบบ Non-parametric ของ Wilcoxon signed-rank test